

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Р1 438/2020
21.10.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Ана Ђорић, адвокат из ..., против тужене „ERSTE BANK“ а.д. Нови Сад, ради утврђења и стицања без основа, решавајући о сукобу месне надлежности између Основног суда у Новом Саду и Првог основног суда у Београду, у седници одржаној 21.10.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За суђење у овој правној ствари, **МЕСНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Први основни суд у Београду.

Образложење

Тужилац је поднео 29.01.2020. године тужбу Првом основном суду у Београду против тужене „ERSTE BANK“ а.д. Нови Сад, ради утврђења и исплате стеченог без основа. Решењем П 3575/20 од 13.03.2020. године, Први основни суд у Београду, огласио се месно ненадлежним за поступање у овој правној ствари, и по правноснажности решења предмет је уступио Основном суду у Новом Саду, као месно надлежном, позивајући се на околност да је седиште тужене на територији Новог Сада.

Основни суд у Новом Саду није прихватио стварну надлежност и предмет је доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба месне надлежности.

Решавајући настали сукоб месне надлежности, на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", број 116/08,...и 88/18) и члана 22. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14 и 87/18), Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету месно надлежан Први основни суд у Београду.

Наиме, суд се по службеној дужности може огласити месно ненадлежним само ако постоји искључива месна надлежност неког другог суда, а ако за спор није искључиво месно надлежан неки други суд, решење о месној ненадлежности суд може донети само поводом приговора туженог у одговору на тужбу, а ако се тужба не доставља на одговор, по приговору туженог истакнутог најкасније на припремном рочишту, односно на првом рочишту за главну расправу ако припремно рочиште није одржано, и то до упуштања туженог у расправљање о главној ствари (члан 19. став 1, 3. и 4. ЗПП).

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о захтеву за исплату стеченог без основа по основу ништаве одредбе уговора о кредиту закљученог између странака, односно да се не ради о поступку за који је предвиђена искључива месна надлежност суда у смислу члана 19. ЗПП, да процесно овлашћење на подношење приговора месне ненадлежности, припада само туженом под условима прописаним чланом 19 став 3. и 4. ЗПП у вези члана 65 став 1. и 4. ЗПП, а да такав приговор тужене није истакнут, то се без приговора тужене Први основни суд у Београду, није могао по службеној дужности огласити месно ненадлежним позивањем на критеријум седишта тужене из члана 40, став 2. ЗПП.

На основу изнетог, Врховни касациони суд налази да је за поступање у овој правној ствари месно надлежан Први основни суд у Београду, па је применом члана 22. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци.

Председник већа - судија
Весна Поповић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић